

У затінку
У затінку. Он за вікном дорога.
Верби навпроти з осокою розмовля.
А ти ідеш до хати, до порога,
У сяйві світла посміхаєшся здала.

У затінку. Дивлюсь тільки на тебе.
Мене ж не бачиш. Я стою в тіні.
Молюсь до Бога і прохаю сонця й неба,
Аби цю мить на вік продовжили мені.

У затінку. Ловлю лише твій погляд я,
І „зайчиком” тобі ж вертаю-шлю.
Побачила. Гукаєш: „Милий, я любов твоя”,
Шепчу у відповідь: „І я тебе люблю”.

У затінку. Тебе на руки підхопив,
Притис до серця. Й мов би скам'янів.
Не знаю як без тебе мила й жив,
А мо й не жив? А тільки животів.

У затінку. Цілую-п'ю твої вуста.
До серця пригортаю, до грудей.
І відповідь для всіх в мене одна:
„Люблю. Тебе. Одну. З усіх людей.”